

Visszapillantó

avagy a Tinódi öregdiákjaink párás tükreben

Fodor István

Szép napot!

Milyen emlékeid vannak az iskoláról?

Emlékeim nagyon nem maradtak, mert rég volt, de az iskolaköröket, a reggeli csendes perceket nem fogom elfelejteni sose, vagy azt, amikor rosszak voltunk, és a tanárok idegeivel játszottunk, és a meglepetés tanári-produkciókat. De az udvar parkosítását sem fogom elfelejteni.

Szeretted ide járni?

Szerettem oda járni, nagyon is!

Melyik tanszakra jártál?

Jártam néptánagra, amit 5 év után abba hagytam (ezt azóta jó párszor megbántam), jártam rajzra 2 évet, de voltam drámatagozatos is, és egy évet lehúztam a kis dobteremben.

Kik voltak a kedvenc tanáraid?

Hosszú a lista. Szerettem Selmeci Márti nénit, Szilárd bácsit (vagy, ahogy én hívtam nyolcadikban: Művész urat), Kató Márti nénit, Merci nénit, Géza bácsit, Gergő bácsit Paár Tibi bácsit és Egervári Gyuri bácsit.

A mai gyerekeknek mit üzennél, megérte a kitartás?

Higgyétek el: az általános iskola a gimnáziumhoz képest gyaloggalopp!

DE: érdemes odafigyelni órákon, már általános iskolában, mert ha megszerzel egy jó alapot, a gimnázium is könnyebb lesz.

Milyen sikereket értél el, oszd meg velünk, hogy mi is örülhessünk!

Bár nem tanulmányi siker, de én büszke vagyok ezekre: A kollégiumban házi erőemelő-bajnokságon kétszer is első lettem a súlycsoportomban.

Többször is megkerültem biciklivel a Velencei-tavat, és egyszer egy nap alatt majdnem a Balatont (mindössze 20 km-t nem tudtunk megtenni).

Eljutottam a gimnáziummal Párizson át az Északi-tengerig. Voltam Münchenben, Salzburgban, Krakkóban, Felvidéken, Erdélyben, Székelyföldön, a horvát tengerparton, és a határon belül is számos vidéken, valamint gyalogtúrázni voltam egyszer Felvidéken és kétszer Erdélyben.

Hogyan élsz, mik a terveid a jövőben?

Jelenleg kollégista vagyok, és ha minden jól megy, egyetemre megyek tovább Keszthelyre, ahol továbbra is gyarapítanám a kollégista éveim és élményeim számát a Pannon Egyetem Georgikon Kar szőlész-borász szakán.